

De foreslåede bestemmelser om adgangen til undervisning efter kl. 18 er ensartede, hvadenten det drejer sig om tiden inden 8-års fristens udløb, eller der er tale om en dispensation efter fristens udløb. I begge tilfælde skal undervisningen iøvrigt i overensstemmelse med § 12, stk. 3, 1. pkt., i den gældende lov slutte senest kl. 20, jfr. forslagens 3. og 4. pkt. For *handelskolerne*s vedkommende har det ikke været nødvendigt at udnytte mulighederne for at søge tilladelse til undervisning efter kl. 20, og der er derfor ikke for *handelskolerne*s vedkommende i forslaget åbnet mulighed for at udstrække undervisningen udover kl. 20. Derimod er det under hensyn til, at det gennem årene har været nødvendigt at give en række *tekniske skoler* tilladelse til at undervise efter kl. 20, foreslået, at undervisningen for *håndværksfagene*s vedkommende i de tilfælde, hvor aftenundervisning efter forslaget kan finde sted, uden yderligere tilladelse kan udstrækkes til kl. 21. Der er herved åbnet mulighed for, at de tekniske skoler af hensyn til lærlingene og lærerne kan koncentrere undervisningen på færre aftener om ugen, men det er efter forslaget en ufravigelig betingelse for at udstrække undervisningen udover kl. 20, at den ikke finder sted mere end 3 aftener ugentlig.

Det er i forslagens stk. 3, 5. pkt., fundet naturligt at fastslå, at en lærling ved enhver form for undervisning om aftenen, d. v. s. en undervisning, der udstrækkes efter kl. 18, uden lønafkortning har krav på fornøden frihed til spisning, omklædning og lignende inden skoletiden.

I forslagens stk. 3, 6. pkt., opretholdes princippet om, at en lærling uden lønfradrag skal deltage i undervisningen, uanset at denne ligger inden for normal arbejdstid.

Spørgsmål om eventuel kompensation for den i anledning af lærlingens deltagelse i dagundervisning skete faktiske afkortning af læretiden på lærestedet forudsættes løst i de i henhold til forslagens § 3 af vedkommende faglige udvalg fastsatte læretidsregler. Det samme gælder spørgsmålet om eventuel afkortning af den samlede læretid på grund af eventuel forskoling og anden supplerings på skole af den praktiske uddannelse.

Med hensyn til bestemmelserne i den gældende lov om begrænsninger i lærlingenes samlede arbejds- og skoletid henvises til forslagens § 14 og bemærkningerne hertil.

Efter forslagens stk. 4, 1. pkt., er lærlingen ikke pligtig, men har vel adgang til at deltage i den anordnede undervisning under sin lovmæssige ferie fra lærestedet. Der vil næppe gøre sig væsentlige betænkeligheder gældende ved, at ferien lægges

på et sådant tidspunkt, at lærlingen derved ikke kommer til at deltage i nogle enkelte undervisningstimer, hvorved bemærkes, at man allerede under den gældende lov gennemgående i praksis lader lærlingene være fri for at gå i skole i deres ferie; det drejer sig dog navnlig om den tredje ferieuge, der kan lægges uden for ferieperioden, medens ferie, der gives i ferieperioden, oftest vil falde uden for undervisningsperioden. Det må anses for at være i strid med læremesterens pligt ifølge forslagens stk. 1 til at holde lærlingen til at deltage i den anordnede undervisning, at ferien lægges på et tidspunkt, der medfører, at lærlingen hindres i at følge undervisningen i et ikke uvæsentligt omfang.

I henhold til forslagens stk. 4, 2. pkt., er der åbnet mulighed for i ganske særlige tilfælde, f. eks. ved dokumenteret alvorlig sygdom, der ikke hindrer deltagelse i den praktiske oplæring, at dispensere fra undervisningspligten.

Forslagens stk. 5 svarer til den gældende lov.

Det foreslås i stk. 6, at staten efter nærmere fastsatte regler udreder lærlingenes befordringsudgifter i anledning af deltagelse i undervisningen. Grunden hertil er, at enhver læremester efter forslagens stk. 1 er pligtig at lade lærlingen deltage i undervisningen uanset afstanden til vedkommende skole, at denne afstand ved en centralskoleordning kan medføre ikke uvæsentlige befordringsudgifter, og at forslaget vil modvirke, at en læremester, hvis virksomhed ligger længere fra en skole, bliver påført flere udgifter end en nærmereboende læremester og derfor kunne overveje ikke at antage lærlinge. Statens udredning af befordringsudgifter er tænkt begrænset til tilfælde, hvor lærlingen skal følge undervisningen på en skole, der ikke ligger ved lærestedet eller — hvis lærlingen regelmæssigt kommer derfra — ved hjemstedet.

Læremesteren skal efter forslaget fremdeles betale undervisningen samt de fornødne rekvisitter og undervisningsmaterialer, jfr. § 4, stk. 3.

Forslagens stk. 7 er, bortset fra en mindre redaktionel ændring, enslydende med den gældende lov.

Til § 14.

De i arbejderbeskyttelseslovgivningen (lovene nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse og nr. 227 af samme dato om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed) indeholdte arbejdstidsregler gælder for alle personer under 18 år, herunder også lærlinge. Under hensyn til, at læretiden som regel strækker sig ud over det 18. år, har man ment, at der i lærlinge-loven som hidtil bør fastsættes særlige regler om lærlingens arbejdstid.